

15 JAN. 1922

No. 2.

27e Jaargang.

DE STER

**HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896**

„Ik ben de weg, en de waarheid, en het leven: niemand komt tot den Vader dan door mij.

Joh. 14 : 6.

Het plan der Zaligmaking duidelijk gemaakt door Openbaring van God.

Kennis van het Voorbestaan helpt ons de doeleinden des levens te verklaren.

REDE

gehouden ter gelegenheid van de Pionier Stake Conferentie in de Salt Lake Tabernakel 30 Oct. 1921 door Ouderling GEORGE F. RICHARDS.

In het openingsgebed van deze vergadering bad Ouderling Eardley den Heere, dat de tijd spoedig mocht aanbreken, dat de kernis van het Evangelie de aarde zoude bedekken, gelijk de wateren den bodem der zee. Ik verwacht nauwelijks, dat deze tijd zal komen voor de inluiding van het duizendjarig rijk, afgaande op de geschiedenis van het verleden. Het Evangelie is nooit populair geweest in de wereld, op één of twee uitzonderingen na.

Eén uitzondering is misschien te vinden in de dagen van Enoch, want ons wordt verteld, dat hij zijn volk leidde in de paden der gerechtigheid totdat de Heere hen zoo lief had, dat Hij hen opnam in den hemel.

Wij lezen in het 53ste hoofdstuk van Jesaja deze uitspraak: „Wie heeft onze prediking geloofd?“, hetgeen gelijkwaardig is aan het gezegde: Niet velen hebben onze boodschap aangenomen.

In de dagen van Christus, toen Hij zelf op aarde was, het evangelie predikende en machtige wonderen doende onder het volk, de Sadduceërs en Farizeërs bestraffende, die het woord van God niet wilden aannemen en het Evangelie gehoorzamen, zien we, dat het Evangelie niet populair was. Er is een tekst die daarvan het bewijs levert; zij luidt als volgt: „Want niet allen hebben het Evangelie gehoorzaamd“, want, zooals Jesaja zegt: „Wie heeft onze

prediking geloofd?" En zoo is het nog heden ten dage. Meer dan honderd jaren zijn verstreken, sedert de Vader en de Zoon, in antwoord op het ernstige gebed van Joseph Smith, toen een jongen van 14 jaar, aan hem verschenen; zichzelf aan hem openbaarden, alsmede die groote waarheid dat God de Eeuwige Vader is een verheerlijkt, onsterfelijk Wezen, evenals zijn Zoon Jezus Christus na Zijne opstanding, zooals Hij gezien werd door Zijne discipelen en vele anderen. Wij hebben getracht in deze honderd jaren de godsdienstige wereld te overtuigen dat zij zich vergist als zij denkt, dat God miuder is dan een verheerlijkt onsterfelijk Wezen, die een lichaam heeft van vleesch en beenderen en een Geest.

Het werk gaat vooruit.

Bij die gelegenheid werd ook een andere voorname zaak geopenbaard aan den Profeet Joseph Smith, die toen nog maar een jongen was, n.l. dat er een afval geweest was van de oorspronkelijke Kerk zooals voorspeld is geworden door de Profeten en dat de tijd nabij was, dat eveneens ter vervulling der profetie, het Evangelie teruggebracht zou worden tot de aarde en dat Gods Kerk en Koninkrijk zou gevestigd worden.

Bijna een eeuw lang hebben wij getracht deze waarheden te planten in de hoofden en harten van de kinderen der menschen hier en elders, door in praktijk te brengen het leven, dat vereischt wordt van een Heilige der Laatste Dagen, de verzekering te geven van onze oprechtheid en ook door prediking vanaf het platform, door de pers, door zendelingen van beide sexen uit te sturen naar vele oorden der wereld. Het schijnt, dat onze beweringen niet veel indruk maken op de wereld, het getal in aanmerking nemend, dat onze boodschap aanneemt; maar inwendig zijn wij toenemend in kennis en begrip van de waarheid van het plan van leven en zaligheid en wij hebben ervaren, dat het tot ons voordeel is, om onze godsdienst na te leven en aldus instrumenten te worden in de hand van God door de prediking van deze dingen aan de volkeren der aarde, hetzij zij het aannemen of niet. Wij zijn niet van plan ons werk op te geven. De Heere heeft ons overvloedig licht geschonken aangaande de waarheid van dit werk en de heerlijkheid ervan met de verzekering, dat, als wij in getrouwheid voortgaan, zooals wij begonnen zijn, gehoorzaamheid betoonen aan alle wetten en verordeningen van het Evangelie, dat wij met Hem en zijn Zoon, onzen Verlosser, zullen wonen in Zijn Celestiale Koninkrijk. Wij tasten niet in het duister rond zooals de geheele godsdienstige wereld. Ik hoop dat niemand beledigd zal zijn door mijn oordeel over den toestand der wereld, maar zij is in geestelijke duisternis. Men zou kunnen vragen: Waarom is de waarheid niet altijd populair geweest op de aarde? Welnu, er zijn verschillende redenen waarom de menschen de waarheid niet omhelsd hebben in deze — en andere bedelingen des tijds. Eén reden is, voor zoover ik zien kan, dat men het werk bekijkt als een geheel, zonder in de onderdeelen ervan door te dringen, te beginnen met het fundament, zooals

zij zouden doen als zij iets anders moesten opbouwen tot een geheel dat hun voldoening moest schenken.

Het Evangelie van Jezus Christus met alle beginselen en verordeningen gelijk! veel op de rekenkunde.

Wordt vervolgd.

Waarheid, Licht en Leven.

JOHN. P. LILLYWHITE.

Een van de profeten heeft gezegd dat, „Adam viel, opdat de menschen mochten zijn; en de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben. En de Messias komt in de volheid des tijds, opdat Hij de kinderen der menschen verlossen mag van den val. En omdat zij van den val verlost zijn, worden zij voor eeuwig vrij, kennende goed en kwaad, om voor zichzelf te handelen en niet om mede gehandeld te worden, tenzij het is door de straf der wet in den grooten laatsten dag volgens de geboden welke God gegeven heeft. Daarom zijn de menschen vrij naar het vleesch; en alle dingen welke tot nut van de menschen zijn, zijn hun gegeven. En zij zijn vrij om te kiezen, hetzij vrijheid en het eeuwige leven door den grooten Middelaar aller menschen, of om te kiezen gevangenschap en dood, volgens de kracht des Satans. (2 Nephi 22 : 25, 26, 27.)

Het plan van onzen Hemelschen Vader was, dat Zijne kinderen ware vreugde en geluk zouden genieten. Dit moet natuurlijk verkregen worden door gehoorzaamheid aan Zijne goddelijke wetten. Wij waren op deze aarde geplaatst om door een school van ondervinding te gaan, om in aanraking te komen met goed en kwaad en het voorrecht te hebben te kiezen tusschen deze twee. Om beproefd te worden in alle dingen, om te zien of wij getrouw zouden blijven en onzen tweeden staat behouden zouden en in het dienen van onzen Vader in den hemel. Hij wist, natuurlijk, dat wij hulp en bijstand van uoede zouden hebben in deze ondervindingen en daarvoor gaf Hij ons een geleide, die het licht van den Christus was, welke Hij zichzelf verklaart te zijn: „Het leven en het licht der wereld”. (Leer en Verbonden). „Ik ben de weg, en de waarheid, en het leven: niemand komt tot den Vader dan door Mij.” (Joh. 14 : 6). „En ik, zoo wanneer ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal ze allen tot mij trekken.” (Joh. 12 : 32). Zeker, het is door den Christus dat wij zaligheid zullen verkrijgen, want verklaarde Hij niet: „Ik ben het licht der wereld; die mij volgt zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.” (Joh. 8 : 12).

Wat een heerlijke belofte is hier aan ons gegeven en wat een wondervolle gave van onzen hemelschen Vader, als wij maar in Zijne paden willen volgen en Zijne geboden onderhouden. Wij zullen, natuurlijk, in aanraking komen met het kwade. Het kwade is het tegenovergestelde van het goede en zal den mensch verdrukken zolang als hij het kwade verkiest boven het goede.

De mensch is de eenige welke iets te maken heeft met het kwaad. Hij alleen is de voortbrenger ervan, want zooals de Verlosser zeide, „Hetgeen uitgaat uit den mensch, dat ontreinigt den mensch. Want van binnen uit het hart der menschen komen voort kwade gedachten, overspeel, hoererijen, gierigheden, boosheden, bedrog, ontuchtigheid, een boos oog, lastering, hoovaardij, onverstand; alle deze booze dingen komen voort van binnen, en ontreinigen den mensch.” (Marcus 7 : 20, 21, 22, 23). De mensch, die in zijn gedachte zichzelf verwijderd van het goddelijke Wezen, in den welke alleen waar geluk en zegeningen gevonden kan worden, probeert plezier en geluk te vinden door de kanalen welke aangegeven worden door zijn gewoon lichamelijk bestaan, hetwelk hij zich verbeeldt het werkelijke leven te zijn, en daardoor de hoogere wetten van zijn bestaan overtreedt; en dan, wat wij kwaad noemen, treedt het leven binnen. Alhoewel de mensch volmaakte vrijheid van gedachten en handelingen heeft, wil God zulke overtredingen van Zijne wetten niet toestaan en zooals de profeet ons vertelt: „Alle menschen die in eenen natuurlijken staat zijn, of ik wil zeggen, in eenen wellustigen staat, zijn in eene gansch bittere gal en in de banden der ongerechtigheid; zij zijn zonder God in de wereld en zij hebben gehandeld in tegenstelling met de natuur van God; daarom is hun staat in tegenstelling met dien van geluk.” (Alma 41: 11).

Daarom door de pijn en het lijden welke ontstaan door het overtreden van de hoogere wetten van zijn bestaan, wordt de mensch voorwaarts gestuwd in zijne gedachten en door deze gedachten in zijn leven, tot de werkelijkheid van zijn bestaan en bevindt dat alleen in bewuste volmaakte harmonie met God, ware vreugde en zegeningen liggen zooals God bestemd had. „Want alzoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.” (Joh. 3 ; 16). In andere woorden in overeenstemming, in volmaakte harmonie met het goddelijke eeuwige Wezen te leven, zou het eeuwige leven beteekenen. Het zoude ons absoluut macht geven over het kwade en om verzoeken te weerstaan en meester te worden over onszelven onder elke gelegenheid en omstandigheid. De Verlosser was het schoonste voorbeeld van deze gedachte, want er was geen zonde in Hem.

Inderdaad, het kwade gaat niet van God uit. Hij heeft ook niets te doen met hetzelfde. De mensch alleen werkt er mede, zoolang en alleen zoolang als hij zijn leven niet in overeenstemming leeft in bewuste volmaakte harmonie met het leven van God, want zooals de Heere zegt: „Iedere geest des menschen was in den beginne onschuldig.” (Leer en Verbonden 93 : 38). Christus is het leven en het licht: „Want in Hem leven wij, en bewegen wij ons, en zijn wij.” (Handelingen 17 : 28). Hij is het goddelijke Wezen, onze bron van leven: „In den beginne was het Woord, want Hij was het Woord, zelf de Boodschapper der zaligheid, het licht en de Verlosser der wereld; de Geest der waarheid, die in de wereld kwam, omdat de wereld door Hem gemaakt was, en in Hem was het leven en het

licht der menschen. De werelden en de menschen werden door Hem gemaakt; alle dingen werden voor Hem, en door Hem, en van Hem gemaakt." (Leer en Verbonden 93 : 8, 9, 10). Daarom, wij van Hem zijnde, zijn wij een gedeelte van het heilige Wezen Gods, en zoo is het dat uw leven en het mijne, één zijn met het leven van God. Met dit meenen wij niet het gewone lichaam, maar de ego, welke het lichaam op zich genomen heeft. Het is totaal onmogelijk dat er werkelijk leven is, hetwelk niet één met het leven van God is; en in dit opzicht is het waar, dat het leven van den mensch en het leven van God, werkelijk en noodzakelijk één en dezelfde zijn. In substantie zijn zij één en dezelfde, zij verschillen niet in kwaliteit. Niettemin is er een verschil, maar het is een verschil in graad, niet in substantie of soort. Het is alleen maar door onze eigen gedachten en handelingen dat ons leven verwijderd is van het leven van God; als wij de uitdrukking „leven" kunnen gebruiken, wanneer het volle leven niet wordt begrepen en gesmaakt.

Waarlijk dan, „In Hem leven wij, en bewegen wij ons, en zijn wij." (Handelingen 17 : 28). Dit is het ware leven; het leven in al zijn volheid, ja, het eeuwige leven. Hij die aan het kruishout hing, Hij die Zijn leven gaf om ons leven te geven, zeide: „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus dien Gij gezonden hebt." (Joh. 17 : 3). Dit te weten, en te leven bij elk woord hetwelk van den Heere uitgaat, of geheel in overeenstemming te leven met de heilige wet, is een God te zijn. De mensch is een God in wording. Dit de waarheid zijnde, mag de vraag gedaan worden, hoe komt het dat de mensch de begrenzingen heeft welke hem nu omgeven? Dat hij blootgesteld is aan angsten en voorgevoelens, dat hij zondigen kan en fouten begaat, dat hij het slachtoffer is van ziekten en nooden? Er is maar eene reden. Hij leeft niet, uitgezonderd eenige enkele gevallen hier en daar, in de bewuste realisatie van zijn eigen waarlijk bestaan. „Ziet, hier is de vrije wil van den mensch, en hier is de verdoemenis van den mensch, omdat datgene wat van den beginne was, hun duidelijk is getoond, en zij ontvangen het licht niet. En ieder mensch wiens geest het licht niet ontvangt is onder verdoemenis, want de mensch is geest. De elementen zijn eeuwig, en geest en elementen, onafscheidenlijk verbonden, ontvangen eene volheid van vreugde." (Leer en Verbonden 93 : 31, 32, 33).

Wij moeten in gedachten bewust zijn, wie en wat wij zijn, voordat de kwaliteiten en krachten van ons reëel bestaan en daarvoor ons eigen persoonlijkheid, zichzelf kunnen verwezenlijken of zelfs manifesteren. Onze eigene zonden, het veronachtzamen van de wetten van rechtvaardig leven, hebben ons onder de macht, verdrukking en lijden, in hunne verschillende vormen, van het kwade gebracht. Sommigen probeeren voorstanders te zijn en sommigen verdedigen het beginsel, dat het noodzakelijk voor ons is om te overtreden om beter de schoonheid van gehoorzaamheid te leeren, maar dit geloof ik niet. Ik weet beter. Als ik mijn oogen sla op het leven van den

Zaligmaker van het menschelijk geslacht, zie ik in Hem het schoonste en meest volmaakste voorbeeld van gehoorzaamheid in de wereld. Hij was volmaakt in Zijn gehoorzaamheid, en niet één keer viel of overtrad Hij teneinde een wet te leeren. Neen, het was juist het feit dat Hij niet viel noch boog onder het juk van zonde, dat Zijn voorbeeld volmaakt was. Het is de wil van den Vader dat wij eep rechtvaardig leven zouden leiden, dat wij steeds in de volste gemeenschap met Hem zouden blijven en het is slechts als wij zondigen en Zijne goddelijke wetten overtreden, dat wij onszelve afsnijden van deze vereeniging en onszelven buiten sluiten van Zijne tegenwoordigheid.

Wij bezorgen onszelve, in de meeste gevallen, onze eigen rampen en beproevingen, omdat we niet gewillig zijn om in het licht te wandelen, dat Hij ons gegeven heeft. „Het is onmogelijk voor den mensch in domheid verhoogd te worden en wij zijn niet spoediger bewaard, dan wanneer wij toenemen in wijsheid en verstand.”

„De weg der trouwelooze is streng, en de bezoldiging der zonde is de dood,” zijn ware spreuken en zijn duizenden malen bewezen geworden waar te zijn in ons eigen leven en in de levens van anderen. Als elkèer de volle mate van zijn bestaan wilde leven en strikte gehoorzaamheid aan de heilige wetten, welke tot volmaking voeren, wilde betoonen, zouden wij vrij en gelukkig zijn. Deze wereld zou dan een paradijs zijn, het duizendjarig rijk zoude hier zijn en kwaad, zorgen, lijden en pijn zouden alleen gekend en herinnerd worden om een tegenstelling te vormen; om de vreugde volmaakt te maken. Er zou vrede en rust zijn en een welbehagen in alle menschen. Dan zouden wij den rijkdom van het doel van ons bestaan binnentreden en zouden de volle beteekenis van ons bestaan begrijpen. Wij zouden God en den Christus kennen en om Hem te kennen zoude het eeuwige leven zijn. Het licht is in de wereld, het plan van zaligheid en de middelen om deze kennis en eeuwige heerlijkheid te verkrijgen wordt ons aangeboden, maar door onze ongehoorzaamheid en overtreding van de levenswetten, is onze weg bewolkt geworden en velen dolen rond in duisternis.

„Als wij wenschen te komen, waar God is moeten wij Hem kennen en aan Hem gelijk worden.” Wederom verwijs ik u naar Christus. Hij was het leven en het licht der wereld. Wat wordt met deze verklaring bedoeld? Op welke wijze kon Hij het leven en het licht der wereld zijn? Het antwoord is eenvoudig: Hij was de belichaming van waarheid en licht en er was in 't geheel geen duisternis in Hem. Hij was het voorbeeld zelve van alles wat volmaakt, rein en heilig is. Ja, Hij heiligde zichzelf voor ons, dat wij door Hem geheiligd mochten worden door gehoorzaamheid aan de wet, zooals Hij gehoorzaam aan de wet was, zoodat wij in het licht kunnen wandelen, zooals Hij in het licht is, zoodat Hij de boodschapper van onze zaligheid mag zijn en ons tot God leiden.

Door het licht van den Christus kunnen wij de beteekenis en het doel van ons bestaan verstaan en begrijpen en tot een kennis komen

van den eenigen waren God en Jezus Christus, welke Hij gezonden heeft, want dat is het eeuwige leven en de Vader heeft gezegd: „Mijn werk en Mijne heerlijkheid is — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen.” (P. v. G. W. 1 : 39). Onze Hemelsche Vader begeert en heeft vanaf den beginne begeert dat wij oprecht, goed, edel en getrouw in al onze pogingen, oprecht met onszelven en trouw aan Hem zouden zijn. Hij is niet de schepper van zonden en verheugt zichzelf niet in onze overtredingen. Hij versmaadt het kwade en „kan de zonden niet met de geringste mate van toestemming aanschouwen”. Zonde is een moedwillig overtreden van de wet. De mensch zondigt als hij in strijd komt met licht en kennis, — in strijd met het licht en kennis die hij opgedaan heeft. Het Evangelie van Jezus Christus is het eenige ware plan van zaligheid. Het redt. Verdoemenis is geen gedeelte van het Evangelie. Verdoemenis of vervloeking is enkel maar de treurige keuze, het onvermijdelijke gevolg van het verwerpen van de middelen gegeven voor ontcoming. Als de menschen het Evangelie hooren en hetzelfde weigeren, komen zij onder verdoemenis. Dit kan niet verholpen worden. God wil hen bewaren, maar zij willen niet bewaard worden. „Hoe menigmaal heb ik u willen vergaderen — en gijlieden hebt niet gewild.” (Math. 23 : 37). Zij zijn allen vrij in hun handelen en verdoemen zichzelf. Joseph Smith zegt: „Als God kennis of een gave aan den mensch aanbiedt en de mensch weigert te ontvangen, zal hij verdoemd worden.” Niet omdat God hem wenschte te verdoemen, maar omdat verdoemenis onvermijdelijk is als de mensch de aanbieding van zaligheid verwerpt.

Neen, zonde heeft altijd bestaan, vanaf den beginne hebben goed en kwaad gelijktijdig bestaan, de één met den ander. Als er geen kwaad bestond, zoude er geen goed kunnen zijn en hetzelfde als er geen goed bestond, zoude er geen kwaad kunnen bestaan, want zooals Lehi zegt: „Want het is noodig, dat er eene tegenstelling is in alle dingen. Indien zoo niet, mijn eerstgeborene in de wildernis, konde de rechtvaardigheid niet teweeg gebracht worden, noch goddeloosheid, noch heiligheid, noch ellende, noch goed, noch kwaad. Daarom moeten alle dingen tot één samengevoegd zijn. Ware dit niet zoo, het lichaam zoude als levenloos moeten verblijven; hebbende leven noch dood, verderf noch onverderfelijkheid, geluk noch ellende, gevoel noch gevoelloosheid. Dan moet het geschapen geweest zijn voor een ding van geener waarde, zoo zoude er in zijne schepping geen doeleinde geweest zijn. Daarom moest dit ding de wijsheid van God en Zijne eeuwige plannen verwoesten; en eveneens de kracht en de barmhartigheid en de rechtvaardigheid van God. Indien gij zult zeggen, er is geen wet, zult gij eveneens zeggen, er is geene zonde. Indien gij zult zeggen, er is geene zonde, zult gij eveneens zeggen, er is geene gerechtigheid. En indien er geene gerechtigheid is, is er geen geluk. En indien er geen gerechtigheid noch geluk is, zoo is er geene straf noch ellende. En indien deze dingen niet zijn, zoo is er geen God. En indien er geen God is, zijn wij niet, noch de aarde;

want er konde geen schepping der dingen zijn, noch om te handelen, noch om mede te handelen, daarom alle dingen zouden weggekwiind moeten zijn." (2 Nephi 2 : 11, 12, 13). Ja, deze twee tegenstellingen, goed en kwaad zijn zoo oud als de eeuwigheid. Zij waren nooit geschapen. Zij kunnen ook niet geschapen worden. Het goede is het licht, het kwade is de duisternis. Daarom als wij zonde begaan, verkiezen wij het kwade boven het goede, verkiezen de duisternis boven het licht, of zooals de Verlosser zeide: „Hunne harten zijn bedorven en vol van goddeloosheid en gruwelen, en zij hebben de duisternis liever dan het licht, omdat hunne daden boos zijn." (Leer en Verbonden 10 : 21).

Zonde leidt naar verwoesting en dood, verbanning uit onze Vaders tegenwoordigheid. Is het een wonder dat Hij, welke kwam om het menschdom van zonde te bewaren, de belichaming van licht en waarheid zoude zijn? Het was noodig dat Hij het leven en het licht zoude zijn van alles wat leeft en beweegt en een bestaan heeft.

Daarvoor gebod Hij ons, Hem te volgen en steeds in het licht te wandelen. Hij gebod Zijne Apostelen om steeds biddende te zijn, zoodat zij niet in verzoeking geleid noch door zonde overwonnen mochten worden. Het was zeer noodig, dat zij dikwijls zouden bidden om Hem voor immer in hunne gedachten te houden en in al hunne paden geleid te worden, door het licht van Christus. Evenzoo noodzakelijk is het voor u en mij om vaak te bidden, zoodat wij steeds in het licht mogen blijven wandelen en niet mogen overwonnen worden door de macht der duisternis. Laat ons doen zooals één van de profeten heeft gezegd: „Raadpleeg den Heere in al uwe werken: en Hij zal u tot het goede leiden; wanneer gij des nachts ter neder ligt, lig neder tot den Heere, opdat Hij over u mag waken in uwen slaap, en wanneer gij in den morgen opstaat, laat uw hart vol dankbaarheid tot God zijn; en zoo gij deze dingen doet, zult gij ten laatsten dage opgewekt worden." (Alma 37 : 37).

Laat het Christus-licht steeds onze zielen verlichten, want Hij is in der waarheid het licht en het leven der wereld en zonder Hem zouden onze wegen inderdaad duister zijn.

Ware godsdienst heeft nimmer vervolging ingesteld of onverdraagzaamheid te kennen gegeven. De waarheid, zooals zij door Jezus geleerd werd, zal nooit de oorzaak van vervolging zijn; en zal ook niet toelaten dat zulks zal geschieden. Waarheid is niet aan splitsing onderhevig, nog minder kan er onverdraagzaamheid in gevonden worden, want alle waarheid is stipte waarheid en in dezelve is geen verdeeldheid. De moderne theologen en kerken, welke hunne levens en vormen van de denkbeelden en theorieën van het zoogenaamde christendom hebben gekregen, hebben voorzeker die waarheid niet die Jezus leerde, want zij verschillen over bijna elk dogma, dat zij verkondigen; en zijn verdeeld in verschillende richtingen.

DE STER.

Nederlandsch Organ van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. GILBYWHITE.

Assistent:
C. ZAPPEY.

Wereldlijke goederen der „Mormonen.

In de „Ford International Weekly” en de „Dearborn Independent” van 11 Juni, gepubliceerd te Dearborn, Michigan, is een artikel over „Mormoonsche bezittingen” door Dr. James E. Talmage van den raad der Twaalven van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Als een verklaring van het artikel verschijnt het volgende door den uitgever van de „Independent”:

De „Dearborn Independent” vraagt Dr. Talmage verscheidene artikelen over de werkzaamheden der Mormoonsche Kerk te bereiden. Als ~~vooreen aangehaald~~ ^{boven gezegd} is Dr. Talmage een lid van den raad der twaalven, maar dit feit moet niet aangenomen worden als een bewijs van een verlangen noch van den kant van Dr. Talmage of van dit blad, iets te publiceeren hetwelk bedoeld zou zijn als propaganda.

Niet alleer is Dr. Talmage hoog in den raad van de kerk, maar hij is een „Fellow of the Royal Society” van Edinburgh, van welke er slechts zeven leden Amerikanen zijn. Als een van de Twaalf Apostelen woonde hij de derde Christelijke Wereldconferentie in Pittsburg bij in November 1919, waar een discussie ^{was} over het „Mormonisme”. ^{plaats had}

Het artikel is overgenomen in de „Era” om het algemeen belang beide voor ons eigen volk en voor vreemdelingen.

Ja, natuurlijk, de „Mormoonsche” Kerk is in zaken en zelfs groote zaken. Niet alleen in Salt Lake City, hetwelk de zetel is van den presideerende raad van de Kerk, maar in iedere stad, plaats en dorp waarin „Mormoonsche” gemeenschap verblijf houdt, daar is een daadwerkelijk en zichtbaar bewijs van de bezigheden der Kerk in maatschappelijke zaken.

De tegenwoordige wereldwijde gedrukttheid in bouw-bedrijven en in zaken in het algemeen is ook merkbaar in de „vallen in de bergen”, hoewel minder dan ergens anders. Kapellen, tabernakels, ontspanningslokalen en een tempel zijn in aanbouw; en plannen voor verderen bouw op dit gebied zijn in onderzoek bij den inspecteur van bouwwerken in het kantoor der Kerk tot een begrooting van ongeveer zes millioen dollars.

Een korte melding van het algemeen plan van de onderneming der Kerk mag hier op zijn plaats zijn.

Het arbeidsveld der Kerk bestaat uit zendingen en ringen. Waar de Heiligen der Laatste Dagen in genoegzaam aantal vergaderd zijn, zooals in Utah, Idaho, Oregon, Wyoming, Colorado, New Mexico, Nevada, Alberta (Canada) en Mexico, zijn zij georganiseerd in Ringen

van Zion; terwijl het overige van de Vereenigde Staten en andere landen in onderscheidene zendingen verdeeld zijn.

Een zending bevat Conferenties, en deze zijn weer verdeeld in vertakkingen. Ringen zijn verdeeld in wijken en vertakkingen en van deze onderafdeelingen zijn er alreeds bijna duizend georganiseerd.

Aan het hoofd van een wijk staat een bestuur, hetwelk is samengesteld uit een bisschop en twee andere hoogepriesters bekend als des bisschops raadgevers.

In lagere orde van autoriteit zijn raden van priesters, leeraars en diakenen en als medehelpers zijn de verscheidene hulporganisaties noodzakelijke factors. Deze laatste bevatten de Hulpvereeniging, welke geheel uit vrouwen samengesteld is, de Zondagschool, afzonderlijke instellingen bekend als de Jonge Mannen en de Jonge Vrouwen onderlinge Ontwikkelingsvereeniging, de eerste vereeniging voor kinderen en de Godsdienstklassen welke het wereldlijke onderwijs aanvullen door lessen en zedeleer, theologie en godsdienst. Dit deel van het met zorg bewerkte en afdoende plan van kerkorganisatie zou in oogenschouw genomen worden als „Mormoonsche” werkzaamheden goed verstaan werden.

Van de oprichting van „Mormondom” in het Westen, dateerende van de nederzetting van de pioniers in de Salt-Lake Valley in 1847 is de wijk het algemeene punt van samenkomst van het volk geweest. De bouwwerken zijn vooruitgegaan van de één-kamer vergaderzaal van de vroegere dagen — gewoonlijk vervaardigd van boomstammen — tot de moderne kapel van gebakken of uitgehouwen steenen, schoon in architectuur, met gehoorzaal en vele bijkamers, en de bijgaande ontspanningslokalen.

Alleen religieuze diensten of klas-oefeningen nauw hiermede in verband staande, worden in de kapel gehouden en alles wat verder tot ontwikkeling kan strekken is voorzien in het ontspanningslokaal.

Er wordt acht geslagen op de beoefening van muziek, debatteeren, welsprekendheid enz., en in deze als in Scouting voor de jongens en „Beehive” werk voor de meisjes wordt systematisch de neiging geleid. Ook de bioscoop werkt mede tot ontwikkeling en staat onder streng toezicht, waardoor de tentoongestelde films in het algemeen zulke zijn, welke zoo nabij als mogelijk, tot de standaard van moreel der Kerk komen. Het zou toegevoegd worden dat de Kerk er zich niet mede bemoeit voor eigen belang, haar eenig doel zijnde in de algeheele ontspanning te voorzien, hoewel weldadigheidsvoorstellingen en tentoonstellingen zijn toegestaan waarvan de opbrengst wordt aangewend voor een goed doel.

Voor ringvergaderingen zijn geriefelijke tabernakels gebouwd, en voor grootere bijeenkomsten zooals van de algemeene conferenties der Kerk wordt de groote Tabernakel in Salt Lake City gebruikt.

Door architecten en anderen wordt de Salt Lake Tabernakel beschouwd als de meest merkwaardige gehoorzaal ooit geconstrueerd. Het bouwplan is eenvoudig, hoofdzakelijk bevattende een groote koepel, ondersteund door steunmuren. Het was in aanbouw van Juli 1864

tot October 1864. Het gebouw is 250 voet lang en 150 voet op grootste breedte. Van den vloer tot het dak in het midden is de afstand 70 voet en het netwerk van balken en steunen tusschen zolder en dak is 10 voet hoog. Het onmetelijke koepeldak is van traliewerk geconstrueerd en ondersteunt zichzelf, er is zelfs geen enkele steunpilaar.

Meer merkwaardig is het nog, dat het dak geheel van hout gebouwd is en oorspronkelijk gemaakt was zonder spijkers. De enorme balken en steunen worden te samen gehouden door houten pennen en riemen van ruwe huiden. Terwijl de Tabernakel gebouwd werd, waren spijkers en draadnagels alleen verkrijgbaar als zij over de velden gebracht werden door paard en wagen en de hooge kosten verhinderden het gebruik.

Vele moderne gebouwen vertegenwoordigen grootere dakspanning, maar zulke zijn gewoonlijk uit metaal vervaardigd. Een ruime galerij, 30 voet breed, strekt zich uit over de geheele lengte der zaal, en is alleen aan de voorzijde verbroken waar het plaats geeft aan het groote orgel en de zitplaatsen gereserveerd voor het koor. In tegenstelling met de gebruikelijke methode van samenstelling is deze enorme galerij niet samenhangend met den muur. Bij afstanden van twaalf tot vijftien voet verbinden groote balken de galerij met den muur, maar tusschen deze balken is de galerij twee en een halve voet voorwaarts geplaatst, en de open ruimten zijn beschut door hoog traliewerk. Het wordt geloofd dat de verrassende acoustic van het gebouw ten deele komt door deze wijze van constructie. De groote koepel is in werkelijkheid een kolossaal klankbord, zooals de menigte van bezoekers, die het gebouw gezien hebben, weten. Wanneer het gebouw leeg is op weinigen na, kan het vallen van een speld aan het eene einde van het eironde punt gehoord worden aan het tegenovergestelde einde. De hoeveelheid gemakkelijke zitplaatsen, de galerij inbegrepen, is bijna negen duizend, hoewel er onder bizondere omstandigheden veel grootere vergaderingen dan deze in gehouden zijn.

Geen bespreking van Mormoonsche gebouwen zou maar half compleet zijn zonder de tempels aan te halen, welke eenig karakteristiek van dit eigenaardige volk zijn.

Van de vier tempels die nu in Utah staan, was die in Salt Lake City het eerst begonnen en het laatst voltooid. Over dit schoone bouwwerk werd 40 jaar gearbeid. De muren zijn van solied graniet 8 voet dik tot de eerste verdieping en 6 voet het verdere gedeelte. Het is een eigenaardige stijl, niet zonder rede „Mormonesque” genoemd. Er zijn vele steenen aangebracht welke een zinnuebeeldige beteekenis hebben, voorstellende de zon, maan, sterren, de aarde en de wolken. Op den voornaamsten gegraveerden steen aan het Oosten staat te lezen „Holiness to the Lord”, (Heiligheid tot den Heer) en op de sluitsteenen van de boogramen aan beide einden ten Oosten en Westen staat: „I am Alpha and Omega” (Ik ben het Begin en het Einde) en boven deze is het ontzag inboezemende embleem van het Alziende Oog.

De Heiligen der Laatste Dagen hebben onlangs een tempel te Laie Hawaiian voltooid, en een andere nadert de voltooiing te Carlston, Alberta Canada. Voor de Mormonen is een Tempel meer dan een kapel, tabernakel, synagoge of kathedraal. Tempelen zijn gebouwd en worden onderhouden voor de bediening van heilige verordeningen, en niet als plaatsen voor algemeene vergadering of voor gewone kerkdienst.

Een ander Mormoonsch bouwwerk van indrukwekkende evenredigheid en treffend bouwkundig ontwerp draagt boven den hoofdingang het geenszins aanmatigend opschrift „L. D. S. Church Offices” (H. D. L. D. Kerk Kantoren). Hoewel nog slechts vijf jaar oud, is het wijd en zijd bekend. Het is hoofdzakelijk uit staal en graniet opgetrokken, maar met fundeering en steunkolommen van solied steen. De benedenverdieping en de eerste étage zijn afgewerkt voor het hoofddeel in hoog gepolijst aragonite, hetwelk in den handel bekend staat als Utah onyx. In dit gebouw is het administratieve hoofdkantoor der Kerk. Het bevat de kantoren en raadkamers van het eerste presidentschap, der raad der Twaalf Apostelen, den eersten raad der Zeventigers en andere presideerende autoriteiten. Een geheele étage is gewijd aan het werk van den Kerk-geschiedschrijver en het grootste gedeelte van een andere étage is bestemd voor geneologisch onderzoek, hetwelk in verband met het doen van plaatsvervangend werk voor de dooden, een gewichtig deel is van Mormoonsche werkzaamheden. Deze verordening ten behoeve van de afgestorvenen wordt alleen in de Tempels gedaan, en de verzameling van accurate geneologische verslagen is het eerste noodige daartoe.

Wordt vervolgd.

Levensliedjes.

No. 2. Schuldvergeving.

Voor vergeving mijner zonden juicht mijn mond;
'k Heb haar in den doop gevonden: zaalge stond!
En mijn lied zal 't luid verkonden, wijd in 't rond!

Toen zich boven mij het water samensloot,
Wist ik: 't oude leven gaat er in den dood,
't Nieuwe kwam een oogwenk later uit dien schoot.

Mooi symbool der ommewending in mijn hart:
Stervensstond van Godswetschending, zonde-smart;
Aanvang eener nieuwe zending — nu volhard!

'k Zend mijn dankbaar lied naar boven, blij en luid!
Vaders goedheid zal ik loven met mijn luit;
Zond' is van mijn ziel geschoven — 'k schal het uit!

FRANK I. KOOYMAN.

De waarheid.

Het Evangelie is de waarheid,
 Wie heeft den moed te zeggen, neen!
 Wie durft het wagen te ontkennen
 Die waarheid die weer als voorheen
 Zich aan den mensch geopenbaard heeft
 Toen God van uit den hemel sprak,
 En aan een knaap van 14 jaren
 De eeuwige getuigenis gaf,
 Dat God en Jezus beiden leven,
 Dat Vader, Zoon en Heiligen Geest,
 Zooals de Bijbel heeft beschreven,
 Persoonlijkheden zijn geweest.
 Nog zijn, en eeuwig zullen blijven
 Eén in gedachte, woord en daad,
 Maar drie in vorm, drie in gestalte,
 Waarvan elk op zichzelf bestaat.
 Gij die u Christen noemt op aarde,
 Verstaat gij 's Meesters leer dan niet,
 Open uw Bijbel (Mattheüs 3, vers 16)
 En lees wat ge daar voor u ziet.
 Staat het niet duidelijk geschreven?
 Jezus klom op uit 't watergraf,
 De stem van God klonk uit den Hooge
 De Heilige Geest, Hij daalde af
 Gelijk een duif; dat kan niet missen;
 Drie wezens zijn hier thans bijeen,
 Hoe kan men zich daarin vergissen
 En volhouden dat zij zijn: één!

Het Mormonisme is de waarheid,
 Het roept bekeering tot u uit.
 Bekeert u van uw zond'ge wegen,
 Dan zijt ge weer een stap vooruit;
 Dan weet ik, zult ge u laten doopen,
 Zooals de Zaligmaker deed:
 Uw zonden zijn dan afgewasschen
 En gij werpt van u 't oude kleed.
 Gij zijt dan weer opnieuw geboren,
 God zult ge dienen, dag en nacht;
 Gij hebt de wereld afgezworen
 Voor 't licht dat 't Evangelie bracht.
 Dat Evangelie, dat een tijdlang
 Van de goddelooze aard verdween,
 Maar dat in deze laatste dagen
 Weer werd hersteld toen God verscheen
 Aan Joseph Smith; een jongen knaap nog

Die biddend tot zijn Vader ging
 Met geloovig hart en vol vertrouwen
 En 't antwoord spoedig ook ontving.
 In zijn gebed vroeg hij den Heere
 Naar welke secte moet ik heen?
 Moet 'k tot den Methodist mij keeren,
 Zijn de Presbyterianen wáár alleen?
 Zoo bad de knaap, naar waarheid zoekend;
 En God verhoorde zijn gebeden.
 „Neen”, sprak de Heer, „zij allen dwalen,
 Gij gaat naar d'een noch d'ander heen.”
 Dit was 't begin van de herstelling,
 God schonk den jongling macht en kracht,
 Door hem, als instrument des Heeren,
 Werd 't Evangelie teruggebracht.
 En Apostelen, Profeten,
 Herders, leeraars, enzoovoort,
 Werden door Goddelijke volmacht
 Aangesteld zooals 't behoort.
 Gelijk in vroeger tijd de Christus
 Zijn volgelingen henenzond
 En sprak: Predikt het Evangelie
 Over het gansche wereldrond.
 Maar laat u daarvoor niet betalen,
 Gij ook ontving het licht om niet;
 Gaat henen, zonder buidel of male!
 Zoo is het nù ook weer geschied,
 Door God gezonden jonge mannen,
 Verlaten ouders, vrouw en kind,
 Om aan den mensch het licht te brengen
 Dat men nu weer op aarde vindt.
 Zij gaan, geheel zonder verdienste,
 Vertrouwend op hun God en Heer.
 Hij riep hen en zij gingen blijde,
 Vol vuur, verkondigend Zijn leer!
 Verachtend noemt men hen Mormonen,
 Veroordeeld, zonder onderzoek;
 Waar is die naam vandaan gekomen?
 Is 't niet van dat beruchte boek?
 Het Boek van Mormon; 'k zal u zeggen
 Is nèt zoo heilig een geschrift
 Als deze Bijbel; door inspiratie
 Van uit den Hemel, was 't gegrift
 Op gouden platen; en door de kennis
 Die God toen schonk aan Jozef Smith,
 Kreeg hij de macht het te vertalen,
 Gij kunt het lezen, zwart op wit.
 Het is 't getrouw verslag eens volks

Dat eertijds uit Jeruzalem
 Na een reis, vol moeite en gevaren,
 Gehoor gevend aan Godes stem,
 Eindlijk in Amerika belandde.
 Het leefde daar door eeuwen heen,
 Totdat — den Heere ongehoorzaam,
 Het langzaam van deez' aard verdween.
 Maar ied're Koning, ied're leider
 Grifte zijn geschiedenis daar neer;
 Het werd begraven; maar in deze dagen
 Gaf God het aan het menschdom weer.
 Die God, die eeuwig blijft dezelfde,
 Heeft zich opnieuw geopenbaard
 En zal diengene niet verlaten
 Die Zijn geboden trouw bewaart,
 Die 't woord van wijsheid niet veronachtzaamt,
 Maar 't als een heil'gen plicht beschouwt;
 En 't lichaam, hem door God geschonken,
 Zoo rein en heilig mooglijk houdt.
 Dit is de leer van de Mormonen,
 Zij zeggen u, weest rein, weest goed,
 Verdraagt elkaar, weest lief, gewillig,
 Leg Liefde in alles wat gij doet!!
 O, onderzoek toch 't Mormonisme,
 Legt u niet bij het oude neer;
 „Neemt dan toch aan het Evangelie
 En wordt verzoend met uwen Heer!”
 Zoo luidt er één van onze zangen;
 Gelooft ons niet; Jacobus schrijft:
 Indien gij wijsheid wilt ontvangen,
 Keert u tot Hem, die eeuwig blijft
 Uw Vader; Hij zal naar u hooren;
 Vergeefs had nooit nog éénig mensch,
 Indien gij geloof hebt en vertrouwen,
 Verhoort uw Vader uwen wensch.
 Vreest niet den laster van de wereld,
 Weest niet beangst voor smaad en spot,
 Voor één vriend die ge zult verliëzen,
 Vindt ge er tien terug bij 't volk van God!

J. HILLEBRANT.

Overleden.

Te Enschede is 10 November 1921 overleden broeder Cornelis Otter, zoon van Cornelis Otter en Cornelia Meijer.

Hij werd 8 Juni 1902 te Utrecht geboren. Door ouderling W. H. Allsop werd hij 18 Juni 1910 gedoopt en denzelfden dag door ouderling C. de Gooijer bevestigd.

Na een langdurig maar geduldig lijden is 24 December 1921 overleden zuster Maria Dalebout, dochter van Pieter Dalebout en Johanna van der Graaf, in den jeugdigen leeftijd van 17 jaar. Zij werd 4 October 1904 te Dordrecht geboren, gedoopt 4 October 1902 door ouderling G. Piet en bevestigd 6 October door ouderling F. Summerill.

Haar langdurige ziekte was niet in staat haar getuigenis van het Evangelie, noch de verzekering van een weerzien, weg te nemen.

Ontslagen.

Aan de zusters Cor L. Welter en Helena Kuypers van de gemeente Rotterdam is eervol ontslag verleend als zusters-zendingen.

Zoek het goede en niet het slechte.

„Verander het doel uwer blikken en uwer oogen en geef geen acht meer op het booze maar op het goede, op het reine, en tracht hen, die dwalend zijn, in alle liefde op het pad te leiden, waar geen dwaling is. Zoek naar het goede in den mensch en waar het niet mocht aanwezig zijn, probeer het daar op te bouwen. Tracht het goede in den mensch te vermeerderen; geef acht op het goede; spreek van het goede; ondersteun het goede; spreek van het goede en zoo weinig mogelijk van het slechte. Het heeft absoluut geen nut en voor niemand, het slechte te vergrooten, te openbaren of te verbreiden, zij het met de tong, zij het met de pen; er kan daaruit niets goeds ontstaan. Het is veel beter het booze te begraven en het goede te verheerlijken en alle menschen aan te sporen, afstand te doen van het booze en leeren goed te doen. Onze zending zij, het menschedom te redden en op den weg der gerechtigheid te leiden en te leeren; niet als rechters op te treden en het oordeel te vellen over den boosdoener, maar liever de redders der menschen te zijn.”

JOSEPH F. SMITH.

INHOUD.

Het plan der Zaligmaking duidelijk gemaakt door Openbaring van God	b/z. 17	Levensliedjes	blz. 28
Waarheid, Licht en Leven.	„ 19	De waarheid	„ 29
Wereldlijke goederen der „Mormonen”	„ 25	Overleden	„ 31
		Ontslagen	„ 32
		Zoek het goede en niet het slechte	„ 32

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16b.
Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending,
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.